

HİLAL KAPLAN

Rusya bizden ne ister?

Üç ülkenin hem savunma hem dışişleri bakanlarının imzaladığı Moskova Deklarasyonu, Kazakistan'ın başkenti Astana'da gerçekleşecek zirveyle kalıcı bir ateşkese ve siyasî çözüme evrilmeye çalışılacak. Peki bu Rusya ve daha önemlisi bizim için ne anlama geliyor?

Rusya, 30 Eylül 2015'te, Suriye'de başlattığı askerî müdahalenin neticesinde hem sahada hem de diplomatik alanda tartışmasız bir üstünlük elde etti. Tartus'taki Rus deniz kuvvetleri tesisi ve Lazkiye yakınındaki Hmeymim hava üssü ise bu süreçteki somut askerî kazanımlarından oldu.

15 Temmuz'dan sonra Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı arayıp desteğini ileten ilk lider olarak Putin, tesadüfi olmayan bir zamanlamayla ilişkilerini düzelttiği Türkiye'yi yanına alarak, "**yüzyılın insanlık krizini sona erdiren lider ülke**" olmak ve bölgedeki gücünü tescil ettirmek istiyor. Ayrıca nerdeyse **tüm bölge ülkelerinin enerjisini emen ve iç dinamiklerini alt üst eden Suriye krizinin bir an önce çözülmesi ortak bir arzu olduğu ve ABD alanı çoktan boşalttığı için Rusya'nın liderliği fazla itirazla karşılanmıyor.**

Aslında Rusya, ABD ile bir süredir ateşkes görüşmelerini yürütüyordu. Ancak bu görüşmelerden 'pizza-votka pr'ı dışında herhangi bir sonuç elde edilememişti. Sahada karşılığı olmayan tek görüşme bu da değildi. Esas Cenevre görüşmeleri sonuçsuzluğa mahkûm olup, süreci daha da çetrefilleştirmekten başka bir işe yaramamıştı. O yüzden **Rusya, sahada aktif askerî gücü bulunan iki bölge ülkesini de yanına alarak dünyaya net bir mesaj veriyor.** Halep'te sağlanan ateşkesin benzerinin, terör örgütleriyle mücadele dışında Suriye sathına yayılması ve siyasî bir çözüme önyak olunması ile Rusya'nın Müslüman ülkeler nezdindeki acımasız imajının da düzelmesini umut ettiğini tahmin edebiliriz.

Türkiye'nin Rusya ile örtüştüğü en önemli nokta, Suriye'nin toprak bütünlüğünün muhafazası. Zira artık Türkiye, ABD'nin Suriye'de ve dahası Türkiye'de olası bir bölünme senaryosuna karşı olduğundan emin değil. Darbe sonrası hem FETÖ hem de YPG bağlamında gerilen ilişkiler, Fırat Kalkanı'na verilen kısıtlı destek ve Bab'da tamamen yalnız bırakılmamız Rusya ile işbirliğini derinleştirdi. Yani **Rusya ile yakınlaşmamız kadar, ABD'nin bizi bu noktaya nasıl ittiği de analize muhtaçtır.**

Bu satırları yazdığım sırada, ajanslar iki haber geçiyordu. Putin ateşkes anlaşmasının sağlandığını ve Türkiye ile Rusya'nın garantör olduğunu açıkladı. Bu, **Rusya'nın Suriye'deki hegemon güç olma iddiasının İran ile bir sürtüşmeye yol açabileceğinin işareti olarak okunabilir.** Ayrıca önceki gece Bab'ın güneyindeki DEAŞ hedefleri Rus uçakları tarafından bombalandı. TSK'nın savaştığı alan olmasa da Bab'daki DEAŞ'ı bombalayanın ABD liderliğindeki koalisyon değil, Rusya olması kritik önemi haizdir.

Analiz etmeye devam edeceđiz.

Yasal Uyarı: Yayınlanan köşe yazısı/haberin tüm hakları Turkuvaz Medya Grubu'na aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberin tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz.

Ayrıntılar için lütfen tıklayın.

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

[Tüm Yazıları >](#)

> **Üçüncü Dünya Savaşı ertelenebilir mi? (28.12.2016)**

> **Biraz bana, esas hepimize dair... (27.12.2016)**

> **Millî seferberlik ne demektir? (16.12.2016)**

SABAH

SABAH